

Senin Ardından

– İbrahim Kilik · 30 Temmuz 2010

Yokluğun bende hüznün bakamam aynalara.
Alışamadı gönlüm fıraklı gaydalara.
Sinemde iz bırakan kanayan gül gülüşün.
Sığmaz sana özlemim ciltlere sayfalara.

Sana hasret içimde burçak burçak ter inan.
Aşk çerağı sönmeden mahşere kadar yanan.
Bir gün çıkıp gelirsen mesrur edersin beni.
Gülüm,sensiz istemem ne saltanat ne de san.

Burcu burcu hasretin erguvan dallarında.
Her seher açan gülsün sevdanın yollarında.
Bazen yanaklarımdan inersin usul usul.
Adı geçen peri sen sevda masallarında.

Gül mahzun lâle ifrit kıskançlık kıriziyle.
İşlisin sineme sen aşkın solmaz iziyle.
Sümbül dağda perişan efkârlanır erguvan.
Anlatılmaz bu sevda hurufatla yazıyla.

Acıyı bal eyeleyen dervişlerle yarıştım.
Sana hasret deminde acılarla barıştım.
Sen taze bahar dalı gülümserken güneşe.
Bulgur bulgur elenip gazellere karıştım.

Nice sevda masalı dinledi cümle cihan.
Çöllere düştü Mecnun Kerem Aslı'ya yanan.
Bir tebessümün için tüm cihanı teperdim.
Bıraktın gittin ya sen her şeyim oldu talan.

Senden sonra takvimler zamanı şaşırdılar.
Aşk kervanları aşka Kafdağ'ı aşırıldılar.
İçimde alev alev tutuşup yanarken sen.
Sevdaya hükmedenler kalemleri kırdılar.
Ankara,30.07.2010 İ.K